





anså sig som Biskopar sig vara öfverlygna derover, att jag  
utöfvar ett starkt och skadligt inflytande på samman-  
i: Kautokeino. Senna förutskänning äro alltså ogrundade  
jag hafver aldrig kunnat hafva något stort infly-  
tande på Rapparna i Kautokeino äro på Rapparna: Ka-  
arefundero, och hvad angår de personer som deltagit i  
oroligheterna i Kautokeino, så äro de för mig alldeles  
obekante personer. De person hafver jag sedan ett ärti-  
manad 1849 icke haft någon beröring med Kautokeino  
Rapparna. Den jag meddelade de tillfallande aftrycken  
blef fort gällande i Helsingfors 1850 och 1852. Jag hafver  
ihelst icke haft någon kännskap om Kautokeino Rapparna  
med utlöfvelsen, som äro jag erfrågad Biskop Juel  
i Helsingfors derom. Den Biskop utlofva i sin skrif-  
velse till Riksdagen lännet, att minna bemärdande för  
utlöfvelsen befrämjande bland Rapparna Allmoges,  
skulle hafva lännet mig till förhinder, dock icke nyk-  
terhet i sinne skulle hafva begått religiösa rikt-  
ning och således varit till svärmere. Utspredning haf-  
ver mitt bemärdande i byggen till utspredning i Helsingfors  
befrämjande men nykterhet och icke någon nödvändighet för detta  
beskrifning befrämjande hälsa och främjande kan icke alls  
hvad skänkskan behöfva för det som kommande tillfråg.  
skänkskans religiösa behöf och skänkskans befräm-  
melse, tillfredsställelse och uppfyllnad icke dermed, att hon  
nykterhet och ordentlig i sin utvärdering. Den faller  
skänkskans förnärmsta behöf och försoning med Gud  
på grund af Christi förhållande och tillfredsställelse, en-  
ligt som religiösa antagningar grundfästas, vilket  
skänkskans antagningar i våra symboliska böcker; Förelig-  
het med dessa af mig och må gälda af Biskop Juel  
på tronens befrämjande. Kautokeino kan jag i egen  
skap af mig och religiösa hälsa varit nödvändigt  
att förstå vad de ha varit väckelse och synda som  
och sedan Evangelium till tro och angifvelsen och bot-  
färdiga syndare. Jag kan således varit nödvändigt be-  
straffas icke alls den förderliga följande, lasten,  
utan afvara andra lasten och brott som finna enot  
Guds lag. Jag kan förstå att liksom de flesta andra  
religiösa hälsa icke minna å gälda för att



drigenom hos den vackra forfaren rätta syndakänne-  
dom, eller att klart medvetenhet af den fallna männi-  
skans djupa syndaförderf och seden en äfvarlig och upp-  
riktig ångest efter begångna synder, och flitligen en  
innerlig längtan efter nåd och syndernas förlätske.  
Jag hafver icke elka underlåtit att visa mine älskade  
dika, hvarejendome också många fall erfara verkan  
af Guds nåd på sine hjertan, sedan de genom den helige  
Andes nådevärk kommit till den lefnadsströms rika  
salunda i ordets egentliga mening blifvit delaktige  
af Christi förtjeest. Allt detta i öfreremästamelsen  
den nya evangeliska häradet och de symboliska böckerna  
skulle en en sådan lara använd för präman; de hafver  
Biskopen på Tromsø, och alla Embets- och Gienste-män  
i Länsmarkens Amt taga skal att undläsa mig för en  
Öröfning och folket uppviglas. Men kan icke Bi-  
skopen beirra att minna riktighet i predikningar ta-  
git en fast och skadlig riktning, då de tagit en religiös  
riktning eller haft religiösa till grund, så hade han  
borst för motståndet till vilseföras. Kontorerna  
uti helt andra omständigheter som möjligtvis kunna  
uppvägas, om en öpart af grannarna finge anställa en  
Öröfning här. Under Öröfningen af sin berättel-  
se till Högskolepartementet, Leunan Herr Biskop Juel  
sagde, hvarvida det skall i min makt att halpa de  
religiösa rörelserne i sinom riktiga gränser, men på-  
han lihväl att jag icke ledt dem i Guds ord Guds, att jag  
icke motarbetat vilseföras och de falska lärdo-  
man som strävt gifva sig gällande. Den falska  
författningen måste jag helt och hållet bestrida jag  
han redan fört nämt att jag icke hafver någon kunskap  
om vilseföras. Kontorerna för den Biskopen  
skrifves, såsom som mig till gädda, i ett art. m. m.  
1852. Jag kunde således icke motverka den som jag  
fick kunskap derom. Men adressen Herr Biskop  
Juel var underlåtit föreläsa för Högskolepartemen-  
tet, hvaruti dessa vilseföras beströda, så förde det



vara nödigh att nämna, att jag efter emottagan-  
det af Biskopens Skrifvelse, försökte att göra mig nar-  
mare undersäktad om vilka beskaffsfullhet af des-  
sa vissasarsen. Under några dagars vistelse i Kare-  
lunda i Mars 1858, besökte jag några Kouto-  
keino Rappas, som hörd till den förvillade Jecken,  
jag försökte inläta mig i samtal med dem, men för-  
vinningsen i begreppet var så liten, att jag inte kunde  
tala till förnuftsfullt ord med dem, deras hy var mer eller  
deras uppfattning; de hade en hushållsfraga; Namnen och  
förothade ofta; men jag inte uppsått för rentan; sedan de  
jag vet inte genom hvilken anledning, afstigit från den  
trolosa som några år förut blefvis predikade i Kare-  
lunda, så hade de en mera intet förhållande för mig  
och kunde ej eller begripa hvarifran de sålde sina fä-  
rder i trolosa. Kihval han jag till följe af Karelu-  
unda Rappas berättelse uppgaf mig en sannolik för-  
ställning om anledningen till förvinningsen i begre-  
ppet. Sedan Ruthers försättelse blifvit efterfakt på sin-  
ska, ha som af ena några exemplar deras i Kommit till  
Karelskars Koutokeino; Eluan Ruthers yti en  
viss mening lätet införfalla sig yllrande som denna  
missförstå, om man inte gifven att på hela just-  
ningen och hantlagarsen; det lilla stycket, kan man  
dock inte göra Ruthers ansvaret för de vissas esser som  
i anledning af Ruthers missförstådda ord på flera  
ställen uppkommit, hvarom kyrkogistorien vittnar.  
Ruthers har på något ställe i enb andelig och Christlig  
mening ylltrat. Jag och Kristus Dessa Ruthers ord  
skulle ind för påseendel lita förstått af i högsta  
grad påviska. Jesu varande uttryck af innerboende  
till hög grad präglad egen rätt färdighet och andelig hög-  
färd men andemeningar af Ruthers skriften; allvare-  
het utvisar att Ruthers inte var uppläst af andelig  
högfärd, ehuru hans fiender ville tillvita honom så-  
dant. Da han gifvit till och med krona hufvuden  
med afsträckt och i tiden förderfrade smak och  
visst skrifstil; Emotstånd att det min fullkomliga  
afverlygelse att dessa Ruthers ord. Jag och Kristus af-  
vise Rappas i Koutokeino, anledning att i före-

B



[illegible]



i Koutokaina aberopade mig, jagom uppköfoman till de  
åhlagade villfarelsena, att jag skulle hafva flyktigt  
dem i den tron att de voro synofria. Biskopen kan således  
ihke hvat att mycket stunda loqvad om dets. Biskopet  
frände om mig, kan jag sig ihke kunnigh, att mången, aber  
ropat mig jagom uppköfoman till grofva kastor ad  
brott, hvarom de närmast bände ingenting vakt sig  
bekant. Skändaren i Koutokaina hade ju vilka efter  
många åstaka kunnat angifva mig jagom uppköf-  
man till monst. Koutokaina, de hade utar bekan om  
taka lät som vige infärdar; i dningarna kunnat aber  
ropat mig min gamla påskningale af eggelsen till  
australlandets mord af mordbränd, dets de ihke under  
skidea med de samsade kastarna funnit sig fördrönde af  
minia rodringarna; den här Biskopen som ihke förklar  
hvad han sagt eller skäpa språket kan förklar  
fränst blefrit för dets om Guds af sine beråttare ord  
sagom om fördrönde andra kan jag ihke kunnat gör  
dets af skändarna om dets, vilka andarna om de samsade  
kastarna, hvilka afvredes aberopade mig jagom uppköf-  
oman till den religiösa välsken. Den andra de  
samsade kastarna som mig stunda till att vilka andarna  
aberopade min Avelontel, Guds, sind med de fördrönde,  
ja hade de sednare beslutet utvika af sin dets, som  
voro af kastarna partier, of att fortsätta sine mändarna  
förklar, andarna dets; klara kan undenna uppgift  
pa detsamma med Biskopet till påskarna att  
Lapparna i Koutokaina aberopade sig min Avelontel med  
en ofsammeighet som ihke härligde på cystiskt mäst  
fördrönde. Det kan ihke på annat sätt förklar andarna bada  
partier aberopade min Avelontel andarna dets villar  
andarna i Elliot's Maand 1852. blefvo ofverbyggade att  
sig ihke gynnade dets villfarelsen. Men att jag ihke  
med det kunde dets, var naturligt så jag hade  
förklar dets fördrönde. Orkisa vore de så som jag beträ-  
fades i Karesuando på sidan blott befröjvade med huf-  
vudarna för dets, hvilka alvets ihke hade ing  
funnit sig; orkisa i flyktande kunnat jag så utlofa  
pa dem hvilka dets vore alvets aberopade. Jag kan  
auktill nädigt naga utlofa om efterfraga förklar an-  
ledningar om uppköfvet till den gnestiga fördrönde,



i begreppet som jag följde med de vilsfärande Lapparna  
men jag har ännu inte återfått så någon säker underrättelse  
om första upptäckelserna. De vilsefarande,  
hvilka som ha öfverlämnat i nederdräglighet utbytet  
af endast en förmodan att Luther mistförsäkra sig  
jag om Christen gifvit den upmärksamhet den derad föreför sig  
vinn. Hvilka jag sedan mera förut berättat af brensiga  
personer, har inte blifvit af någon omnämnd  
i tidningarna, men det kan ändock vid flercas  
undersökning bekräftas sig, hvilka till upptäckning i ännu  
Stockholms underkastad om de källor för undersökning. Kon-  
stnären, bestod att begifva sig till för att göra närmare  
kännedom af förfallandena. Men han kom i ena  
från Christiania, utom att gifva tillkännan sin ankomst.  
En morgon, så berättade min frubarns stygen Stockholms  
in hos en af de fastboende, konstnären, och hansen, hvil-  
konden i huset, påstod yrskas, kändes igen Stockholms  
men förskall sig att öfverförelse spökade i Stockholms  
gastall, Ly Mannen i riste i kramat an att Stockholms  
aristader i Christiania. Kramen boyas att alla att väpnat  
skiften; af hvilka att afvandra från sig detta spökande.  
Stockholms i sin sida för att Mannen i frade seguen  
och som Stockholms af af Naturen till, boyade han att han  
skapat gud bonden i huset. Han var alltså en dubbel  
mistförsärd, men uppträdde verkade hos allmångens  
mistförelse till Stockholms person, emedan de inte han  
de förskall sig att en Anden i Mannen i skuta boyas till om  
vänder sig med lugn af slag. En annan gång kändes  
att en Kypman från Åland, som till Rytten under på  
färdas på det hvar baranen hand till fwan, för bläckar och  
jernkedjor, hvilka han kastade i baken med för kyrko-  
dörren, sommodligen i afsehet att inga skänkel ibland  
Lapparna; Men åsynen af de se fångenskap verkade på  
som elaktiskt för på för samlingen de emman som färd  
dofvets Konung. Kyrkan, gastäckarna att man emna  
de för fra i Lepiani för klaregenom skadade i billning  
Kraften till en hög grad af rethighet af allmogens tväde,  
allman att det var en teigfärd af Stockholms. Att  
dessa munda väl berättade Kraftatanden i presterkapets  
förelse skall den närmare. Men i förvarningen, som med  
en öfverförelse vilskade in. Men i förskall, under



[illegible]



[illegible]







afsligonande från orten, kadenti. Karaswande de  
verkan att min inflytelse på Allmogens blif mindre  
Men uti Kontorkeins som låg annu längre bort ifrån  
min verksamhets krets, blif inflytelsen större. I detta  
verket an förhållandet med min förmenta inflytelse  
på Allmogens sinnesfrämning. Kontorkeins sådant  
att vackna; Kontorkeins rike kunde vrakta sig på  
mer, medan jag var i grannskapet emedan den län-  
sällsvid kunde ersätta en förmåga för ledning, men då  
jag var så långt från Orten afsligad, att den föref-  
manen för den religiösa rörelsen rike kunde för na-  
gon upplösning af mig uti förhållande till det kyr-  
velsmå, så blif Allmogens lemnad till mig på egenhänd  
utgående ledning, alltså en presbiter i Kontorkeins som de  
vackna makta hälska, och den nya pastorat i Karaswande  
do rike kunde leddas af sig de vackna och förtroende. Och  
så vida den religiösa rörelsen hade sin början uti all-  
het nyheter, så var detta och för sin vakt som för  
drödes af hvar en för sin vakt af Allmogens för-  
troende, att han skulle vara af solik nyheter. Men  
någondera af de nämnde presbiter kunde gå in på detta  
vackna, eller uti denna början till att bättra, vakt sig  
efter Allmogens önskan. Jag förefaller mig att ingen  
förmåga till hem gilla att sådant uppförande, att de All-  
mogens vill blifva nyheter, vill presbiter vidhålla sin syn  
de så vana att nyheter presbiter, som Karaswande bestyr  
så denna last, han har själv av bunden sig sin egen  
fönder frakt smakt. Det var i anledning deraf som jag i  
milt förhållande till Biskop Juels brev vilka såta hans upp-  
märksamhet på presbiterkapets försumlighet att man  
vakt sig af att bestrida religiösa undervisningar,  
det an en af Allmogens beaktat, att Karaswande i  
Kontorkeins blifst lemnad utaf religiösa undervis-  
ning. Sedan de äldre Norrskottskyrkans fallit  
undan. De se beaktade sig att meddela kyrkan re-  
deribning på ena och andra, de beaktade kyrkan  
uti de och hemvis, de vana isärskilt af ommodite  
och spuriösa för sin sedvare tidat präst, kyrk-



of feim marken vifst sig vara, de vifade nix  
for sig; de kände sin plikt för Christne, att  
omvända hedningarna till Christne, Men detta  
nix flockade alldeles med de äldre Missionärerna  
d. d. sedan de äldre upplagvane af de på Lappiska  
tryckta Christendoms böckerne, gått ut; börjades  
man meddela Christendoms undervisningarna på  
norrska, hvilket var för Lapparna, oöfgränsligt.  
Presten vifade några Manader i Koutokaina, af  
predikans skedd, genom folk. Detta förfallande gav  
eget rum, ända till dess pastor Stockholm, förskaffade  
den Lappiska böcker; hitna voro de prester, som  
under den för nämnda korta tiden besökte Kouto-  
Kaina alldeles okunnige, i synnerhet var man undan-  
tagen de korta mellan tiden då pastor Stockholm  
besökte den, Juom de ena förhållighet hade all-  
nogen i Koutokaina blifvit i bokstafelig mening be-  
nad i andligt mörker, och okunnighet om Christendoms  
neds fördringar. Men under andliga behofvet väcktes  
bland Lapparna i Koutokaina, så öfver deras naturligt  
fölgt, att folkets behof af undervisning of upprig-  
ning, öfvergående stund; Men de saknade underlagg-  
nad i Christendoms lärokapet of presterne up-  
trädde med af sig sinnefällning mot sine världe äga-  
rare. De besinnade inke, att Menisterna, uti hvilka  
hjärtans ett andligt bekymmer blifvit väckt, så på  
Lararen, sig som den som på Embetet vägnar pligtig  
att undervisa, lära of förmanar, med varföret af  
andligt fäktning valta och felaktig; begreppet;  
undfamnna of förfrågningar i Koutokaina, varligen  
Kringgårelseheten i sinne of framför att, så på  
sig så till sine världe ägarare, att han kan vinna  
allas förtröende, of sålunda ställa sig i presten för  
den andliga rörelsen; Allt detta hvarest så kallade,  
Lararen of Menisterna uppror bar sig, han erfarenheten  
vifade, att det mesta kommit derifrån att på Lararen,  
klar Lararen varit nedslutande, mild fäktning, för-  
dragfärd, så har det merendels lyckats honom, att  
venna förtröende hos sine världe ägarare, och



de lte har varit hufvudsaken, när de värdste fäst  
den öfverbygelsen att karantens speks hafven afvar med  
sin anseende, så har de med förtroude till kar-  
antens hättas insigt i undeliga till emottagit på hufvud-  
han karantens ceremonier vid af fördrag samhet, han har be-  
mott de värdste med höfhet och förälsket, så har han genom  
förlovet förtroude. Hvad för Biskopens Juel för öfrigt yll-  
ren i hvidde prousten om mitt betänke vid hufvudsaken  
i karantens nödgad jag bestida som varande fäst  
af lognaktiga uppgifter, hvilka för Biskopens begärigt  
uppsattat för att undan jag speks af andra att jag för egen  
vinnning har begagnat mig af fästets lättsaghet.  
Hvarken har jag funnit anstallat någon allmog, för att  
uppbära den af Biskopens uppgifter 12. månader, i hufvud  
eller har jag uppat någon präst eller hufvud som har  
undergått hufvud, utan förhållande af fästet  
att jag varit karantens i hufvud: 2<sup>de</sup> år, att allmog  
gen af gammal karantens till sin fördrage karantens fästet sig  
i prästgårdens efter Gud förhållande, för att öfver  
vara förhållande med fästets hufvud, att  
bländ den förhållande allmogens fästet och fästet  
erkända sin förhållande emot det fästet, och  
emot andra fästet, att jag för att moten betänke fördrage  
som börjat i hufvud sig bländ de värdste, att många  
någon en fästet fästet hufvud, han förhållande något  
och för att förhållande upprättighet i affäre på uppr-  
giftens af hufvud de genom den arbete 12. månader  
att hufvud och fästet hade afslagt en fästet fästet hufvud-  
nufvud, hufvud de upprättighet erkända fästet mot-  
fogd för den fästet som genom den fästet fästet  
bekänne fästet fästet förhållande något. Det egen  
fästet andamålet med denna hufvudling wans, att  
brugga den hufvud upprättighet i affäre på uppr-  
fästet, och sedan detta andamål blifvit vinnit, han  
jag att hufvudat hufvud och en den erkända fästet  
En annan fråga är den hufvudat denna method att  
pröfva hufvud hufvud upprättighet må vara hufvud  
derward eller i hufvud, eller fästet hufvud hufvud  
af fästet påbördat mig den beskylning en att jag



lyllan Jesuiska grundskolan; jag mack erkanna, att  
jag ikke kanne Jesuiskens grundskola, men att  
skulle jag det gamla predikans husest fast till Hu-  
theriska kyrkans kunnat, maste jag uppriktligt tacka.  
Om gamla leden att den som forbrukt sig med Jesuisk budet,  
Hau erlagga 2 daler, sijsmynghet, till kyrkan, tycked i man-  
ga fall vara en lemming fran predikans; Alldeles fruct  
mariga af 6 badd tryck, ar so fattig att de ikke ga  
2 daler sijsmynghet; Andarnalet med denna plikt, tyckes  
likval hafva varit en pramiss, for den bristlige, att  
ikke forakta oss i forbruda 10 guds bud; Allsa skulle anda-  
malet i detta fall halga medlet. Sarsom hafva andama-  
let med h<sup>er</sup> Biskop Juel har bevarade i lagommet  
tycked vara att gaa mig mistakel for den, der uppror-  
ker sig underfalla den ordliga sinnerstamningen. Huru  
god Nordliga bracten oss fardas bland kapparna; Korta  
keina, ja va jag nu till bevarande, upptaga det uti  
Hofstaden af Hagskisten af sonto slutpa standet som  
att af folganle ordalgelse. De sedet af en del fjaldsman  
i Koutokaina, forfrade mig garningar, ar visst nog  
genstand for hosradens medbitigelse och beklagelse,  
men skulle det vara tillfallit att han bidragit att vacka  
och nara den fualiska stamning bland finarne, ja  
"Kan han ikke fritaget sin eldracifst afsvan," Huru  
bevarande af denna stans va jag i underdanighet  
utbedja mig. Eder Kong Majestadiga uppmarske-  
het a den fualiska pramissen eller smittsa stamningen. H<sup>er</sup> Bisk.  
Juel deduction, bevarande deruti att jag skulle hafva be-  
frunjat vreesan i Koutokaina, typpa hureken forat  
sattning som grundas till slutpa standet att jag ikke kan  
fukannat sin del Moralska ansvaret for det beang-  
na mondet i Koutokaina. Eller da jag va jag hoppad ett  
eder Kong Majestadiga lathet i Naden tagi: afvredigande  
de hos oss for grundad och stalt. Hvar som jag ikke lade  
taga pa mitt samvete att jag befrunjat vreesan  
i Koutokaina, ja kan jag ikke eller taga pa mitt sam-  
vete del Moralska ansvaret for det skedd mondet  
i Koutokaina, i den mening som h<sup>er</sup> Biskop Juel afstall  
by hand samtliga mening tycked vara att jag bod vidhamnas  
tycked till del Moralska ansvaret i den Allmanne Opri-  
monen, hureken innebar ett Moralsk do dande orel

3



eto juridiskt ansvare så till veta, att jag i egenhet af  
 Religions ämne borde förfallat; överlämnat, att detta  
 tyckes vara meningsamt med Biskopas frihet påstånds tynd  
 af den sista punkten af Guds beaktande, hvarest han yttar  
 sin önskan att jag i egenhet af prästord med fasthet afse  
 ende på den lada jag drifver af uti hela mitt förfallande af  
 verk samhet förklarat, och stället under uppfikt, att jag  
 bör stället under minas förmåns uppfikt, en så där uppfikt  
 vilken vikt icke undvågar mig, i fall det skulle befinnas  
 att jag förmåga underblåsa den ordliga sinnesförmågan  
 i det Nordliga Norrige eller att jag drifver en falsk lada  
 eller att jag gynnas villfarelsen, eller att jag är rädd till för  
 äggelse uti mitt lefnad. Att min lada mitt lefnad, min  
 tro och mitt hopp och hela min verksamhet i egenhet af  
 präst ord påstånds, måtte undvågas en noggrann pröf  
 ning, och undvågas jag mig icke ty jag ha försökt  
 förmåga talat. Hvar i sig det moraliska ansvaret  
 angår, så har jag icke undvågat mig det deraf, som den  
 allra sista Guds beaktande påstånds mig. Jag har fast erfara  
 ett värde Moralsk lidande, i anledning af mordet i Hvar  
 och ens, icke så mycket der som att minne förmåns, i an  
 ledning af och andliga hat som de tilliga förmåns präst  
 har fast erfara anledning att smada mig i lidningar  
 ne, under den förhoppningen att jag borde utgå för en med  
 brottslig i mordet, utan fastmera erfara att denna  
 beaktande som den förhoppningen att jag skulle utgå för en  
 der vare i Guds önskan att icke skulle vara af den anse  
 ligen väckelse, som hade förmåns sig bland lidningar, och  
 förmåns. Jag skulle mig der tyckes så jag i anled  
 ning af den i Hvar i förordade förklaringen har fast  
 tillfälle att i förordade Hvar i förordade uttrycket  
 af minna och minna Guds önskan i förordade Hvar i förordade  
 Hvar i förordade Hvar i förordade Hvar i förordade Hvar i förordade  
 minna Guds önskan i förordade Hvar i förordade Hvar i förordade  
 erfara Hvar i förordade Hvar i förordade Hvar i förordade  
 förmåns att minna en förmåns af den Guds önskan  
 glädje, så har jag de och yttat den i förordade, att i förordade  
 Eder Hvar i förordade Hvar i förordade Hvar i förordade  
 minne förmåns genom Guds Hvar i förordade Hvar i förordade  
 förmåns förmåns och förmåns om den i förordade Hvar i förordade  
 tea, väl vetande att den i förordade Hvar i förordade



[illegible]



Ja kan man see ex. uti Norrbottens posten jellen artikel  
 infor, hvarof infundaren uppmärksade Gaudelade, ett med  
 Raga försäkrade till Kungens Marknad, under förhåll-  
 ning att en Råfärd är af Samma Skol och Rens, som Mor-  
 daren i Norrbotten, och likväl fennas skingens Råfärd i  
 Kungens församling som iken yttas för de vildfiske i Kvit-  
 Kinn. O. d. l. c. Relationen förfalla uppgifter, att de  
 färdar i Altin i den skilda det, för sig att resa till sommar-  
 delse, ja måste de förste beaktas ha sig tagit i beaktning  
 gen till hjälp, och befärdar, trodde det, för åfsegh måste jag  
 anmärka att om någon af det exakt i de ståtens yttan  
 ett ord som pluralitet av andra Råfärd liksom Kungens gillar, ja  
 antagad och likväl vara alla Råfärd vilja, liksom orimligt  
 synes den uppgiften vara, att föra fennas från Elvedalen  
 Kungens till Kungens för att efter de de egen utfaga, upplä-  
 rad hos Rastadins till Kungens vande predikanten, men  
 andra vill veta att affiggen med resan skulle vara, att färdar  
 skulle till de arresterade befriade, sådane uppgifter  
 är utan tvifvel Ragna utlöst. Någon som varit up-  
 psetad på Råfärderna har tagit i beaktning till hjälp  
 och färdar har jag i Kungens i gång, de omvända för-  
 sörerne ha på iken Kungens till Kungens hvar för sig att  
 färdar folk, eller för att upplärd till Kungens vande  
 predikanten, utan van affiggen med resan att på färdar  
 äga tvifvel kostar, att på någon insikt i Gud ord som  
 förklarad i sin vande Missionsskolor. De på gån-  
 beräknad på att till med de Christnes i Altin, ha färdar  
 ögen iken affärd på Arresterarne utan på Arresterare.  
 En uppgift af färdar klänge, och Dyfegden tillstånd, att på  
 valedmen, som färdar afse all på Elvedalen och färdar  
 Elvedalen men färdar legat i Kungens församling,  
 tycket på i stånd med Rastadins. De färdar uppgift  
 att Rastadins villat sig. Kungens efter min för-  
 flyttning till Kungens och bevisat för åfsegh dessa färdar  
 uppgifter, att de iken gör någon skilnad emellan färdar  
 färdar Råfärd och Morfärd uti Norrbotten. En annan  
 uppgift af Samma färdar veta, att Rastadins förklar-  
 tad och uppgiftad ved Rastadins predikanten, de  
 skulle på sine Rastadins färdar godtgjorda afse  
 ved färdar bidrag under följande Raga, under de



hverken proffte de stadi bestyrelse, har affsendt jende  
Missionsskoleen, har affsendt på Missionsskoleen vid  
hvilka 18te Lappmars med Ears Klougellapstoladigaste  
stund underfallas of länd. Refereenterne klage, of sa-  
lund hade latheligen kunnat få upplysning här om drest  
de ikke varit intagne af fördomar emot allhward Reli-  
giöus undervisning hetsa; Widare liates det uti följande  
Wangel of Dyfjorden Särskilds Relation "Om en Allad / Ho-  
stads / novis overalt i fine of stier som beagel sabur  
fransman of beförda" Det är viresligie sant att jag efter  
minniga förmaga befördar ikke fanatisme of vilford  
jen i Koutokkeio, utan den rena dyangeliska karan sader  
den finnes i vasa symboliska boken Jag har velat giva  
den rena dyangeliska karan till en fadning i lyttat, ikke  
blott på lappmars, Men Refereenterne klage, of Saxlund  
här på trolegie ikke tagit kunnedom af en enda volstap i  
vår trobara, elyktel minde ha frace på som frammende  
i finika jmaket o kunnige, kunnat på frad hennende  
min tro bekränse, of desuafade karareer of frerens-  
stämme med den antagne. Hå to Religionens grundfally  
ellig ikke. Refereenterne of kare frän ställning om för-  
hållande i Alcala på Rykka sidan skulle of lesa kar fra  
en liten förklaring om icke min förklaring redde blef vid  
allt för vidlyftig of förklande. Refereenterne klage,  
of Saxlund lykka kar fra hysk allt för höga tankar om  
sin egen of elbarhet i be domare af de arade kare.  
Ofvarefrad tagit förkommer uti dese Relationer en  
förunderlig sammanblandning af saker, Orter of perso-  
ner of lathet att af enstaka sader god allmänna slett  
sattse, som infad att en uppgift i bildning varit med i  
spelet. För mig är det umädeligt omöjligt att af god  
hunnida Koutokkeio Lappmars vilfarese kan kapa  
synit sig till Skarwo of Quomungemo, hvad jag be-  
stamt vet, att i karefuanda, jukkarjaur of majala  
ikke existera någon annan vilfarese and den jous  
krogare of Orukare med for. Hwad der enast kare  
nat sattes augen, så kapa elyga allt för farfaut blif-  
vit framfalle af Biskop Juel of foglaptastar Alcala  
trolegie der for, att om man undantagas vilfarese  
i Koutokkeio, de salfade kare sattes sattes ikke inne  
galla annat and vad som finnes i vasa Christliga  
Laroböcker; Men tillämpning af den dyangeliska  
lära of launing på personar, der om galler egeneligen



